

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 409/2013-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. septembra 2013 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti A., a. s., B., zastúpenej obchodnou spoločnosťou B., s. r. o., B., v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. B. J., PhD., pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. 37 C/102/2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti A., a. s., o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. júla 2013 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti A., a. s., B. (ďalej len „sťažovateľka“), pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie

jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Pezinok (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 37 C/102/2013.

Z obsahu sťažnosti a príloh k nej pripojených vyplýva, že 8. februára 2008 bol okresnému súdu doručený návrh sťažovateľky na vydanie platobného rozkazu, ktorým sa od odporcu domáhala zaplatenia dlžnej sumy s príslušenstvom.

Podaním z 15. júla 2009 (expedovaným 23. októbra 2009) okresný súd vyzval sťažovateľku na vyjadrenie, či súhlasí s vydaním platobného rozkazu v rozsahu uvedenom vo výzve.

Podaním zo 6. novembra 2009 sa sťažovateľka domáhala zmeny návrhu na vydanie platobného rozkazu.

Dňa 19. marca 2010 okresný súd vyzval sťažovateľku na zaplatenie súdneho poplatku.

Podaním z 23. novembra 2009 okresný súd vyzval sťažovateľku na ozrejmenie skutočností uvádzaných vo výzve.

Podaním z 8. apríla 2010 sa sťažovateľka domáhala zmeny návrhu na vydanie platobného rozkazu.

Keďže okresný súd vo veci ďalej nekonal, 9. apríla 2013 podala sťažovateľka v zmysle § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov predsedovi okresného súdu sťažnosť na prietahy v predmetnom konaní, ktorú tento listom sp. zn. Spr 2039/2013 zo 6. mája 2013 vyhodnotil ako dôvodnú, za vzniknuté prietahy sa ospravedlnil a zároveň uviedol, že *„na základe úpravy zákonnej sudkyne zo 16. apríla 2013 bol vo veci vytýčený najbližší možný termín pojednávania na deň 10. 09. 2013“*.

Podľa názoru sťažovateľky v predmetnom konaní, ktoré je poznačené nečinnosťou okresného súdu, dochádza k zbytočným prietahom, a tým aj k porušovaniu jej označených práv, čo odôvodňuje tým, že dosiaľ nebol dosiahnutý samotný účel súdneho konania, ktorým je odstránenie stavu právnej neistoty medzi účastníkmi konania.

Sťažovateľka preto žiada, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 37 C/102/2013 porušil jej základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a aby okresnému súdu prikázal zaplatiť jej finančné zadost'učinenie v sume 10 000 €, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je namietané porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 37 C/102/2013.

Sťažovateľka uviedla, že ochrany svojich práv sa domáhala aj podaním sťažnosti na prietahy v predmetnom konaní, ktorú predseda okresného súdu listom sp. zn. Spr 2039/2013 zo 6. mája 2013 vyhodnotil ako dôvodnú.

Preskúmaním danej veci ústavný súd dospel k názoru, že hoci sťažovateľka podala predtým, ako sa obrátila na ústavný súd (9. júla 2013), sťažnosť na prietahy v konaní (9. apríla 2013), takéto využitie právneho prostriedku nápravy podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde nepredstavuje dostatočný časový priestor na poskytnutie možnosti okresnému súdu, aby odstránil protiprávny stav zapríčinený svojou „nečinnosťou“ (ako to hodnotí sťažovateľka). Z odpovede predsedu okresného súdu navyše vyplýva, že *„na základe úpravy zákonnej sudkyne zo 16. apríla 2013 bol vo veci vytýčený najbližší možný termín pojednávania na deň 10. 09. 2013“*.

Vychádzajúc z uvedeného, ako aj zo svojej rozhodovacej činnosti (napr. IV. ÚS 74/05, IV. ÚS 48/06, III. ÚS 126/2010, III. ÚS 256/2010) ústavný súd zastáva názor, že podanie predmetnej sťažnosti bolo v danom prípade zo strany sťažovateľky iba formálnym úkonom, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak takáto sťažnosť mohla mať. Tým, že v blízkej budúcnosti okresný súd nariadil pojednávanie, vykonal opatrenie, aby k zbytočným prietahom v napadnutom konaní nedochádzalo. Je predovšetkým v záujme účastníkov konania, aby svojím správaním napomohli splneniu účelu nariadeného pojednávania, a tým aj samotného súdneho konania.

Ústavný súd preto považuje sťažnosť sťažovateľky za neprípustnú a z uvedeného dôvodu ju podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol.

V prípade, že okresný súd by v budúcnosti nekonal plynule a svojím postupom by vykazoval určitú nečinnosť, sťažovateľka má možnosť opakovane podať sťažnosť ústavnému súdu, v rámci ktorej bude zohľadnený celý doterajší priebeh konania, to znamená, že toto rozhodnutie ústavného súdu nezakladá prekážku rozhodnutej veci podľa § 24a zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. septembra 2013